

Karolingisch grafveld ontdekt in Mierlo

De archeologische werkgroep van Heemkundekring Myerle heeft een unieke ontdekking gedaan. Tijdens graafwerkzaamheden in een bouwput op de hoek van de Bisschop van Mierlostraat en de van Scherpenzeelweg in Mierlo is een begraafplaats uit de achtste en negende eeuw ontdekt.

Eerder heeft de Heemkundekring door middel van diverse noodopgravingen aangetoond dat gedurende de Middeleeuwen rond de kerk permanente bewoning is geweest. Daaruit kan worden geconcludeerd dat daar het oude Mierlo was gesitueerd.

De bewoning was gelegen op een hoog punt in het landschap, tussen de Dommel en de Aa, en was wat betreft de grondwaterstand een gunstige woonplek in die periode. Hoewel de naam Mierlo pas in 1256 in een geschreven document voor het eerst wordt genoemd, stamt hij mogelijk ook uit de

Vroege Middeleeuwen. Volgens Jean Coenen, historicus en schrijver van het boek "Mierlo van oorsprong tot heden" heeft de Romeanse kerk uit de 13-14e eeuw wellicht meerdere voorgangers gehad. De eerste zou wel eens een eenvoudig houten kerkje uit de achtste of negende eeuw kunnen zijn.

De latere geïsoleerde positie van de kerk is ontstaan door verplaatsing van de bewoning rond 1200.

De aanleiding om de graafwerkzaamheden alert te volgen waren de resultaten van de archeologische opgravingen van de nieuwbouw van Bethanië aan de overzijde van de Bisschop v. Mierlostraat. Hier werden door bureau Bilan i.s.m. de Heemkundekring van 2007 t/m begin 2009 sporen uit de IJzertijd, Romeinse tijd, Merovingische tijd en de Volle Middeleeuwen bloot gelegd.

Vooraf de ontdekking van een sax (Merovingische ijzeren kortzwaard) op korte afstand van de Mona Lisa, wat zeer waarschijnlijk als grafgift in een krijgersgraf is meegegeven, gaf aanleiding tot waakzaamheid bij de graafwerkzaamheden.

Al vrij snel tijdens het ontgraven tekende zich de sporen van een gebouwtje af. In de nabijheid werden twee waterputten ontdekt, bestaande uit uitgeholde eiken boomstammen.

De voorlopige datering geeft aan dat de waterputten in de 11e en 12e eeuw in gebruik waren. Het zijn wederom sporen van het Oude Mierlo.

Kort daarop werden de eerste sporen van begravingen ontdekt, die zich lieten aanzien als begravingen uit de Merovingische periode die eindigt ± 750 A.D. Omdat er in Brabant nog maar enkele van deze begraafplaatsen ontdekt zijn o.a. in Dommelen, Geldrop en Escharen werd contact opgenomen met prof. F. Theuws van de Universiteit van Amsterdam.

Daarop volgde een enthousiaste reactie die resulteerde in een 3 daagse ondersteuning bij het

opgraven door prof. Theuws met een vierkoppig team van het Amsterdams Archeologisch Centrum.

Omdat voor het blootleggen en documenteren van de graven een zeer nauwkeurig onderzoek nodig was ontstond er tijdnoed. Aannemer Richard v.d. Boomen heeft hierop ingespeeld door zijn volledige medewerking te verlenen en de bouwplanning enigszins aan te passen. Gedurende de opgraving werd het duidelijk dat de begravingen in een jongere periode dan de Merovingische tijd moeten hebben plaatsgevonden. In geen enkel graf zijn bijgiften zoals wapens of kralen aangetroffen zoals in de Merovingische tijd wel gebruikelijk was. Mogelijk heeft dit te maken met de kerstening in die tijd. Al snel werd duidelijk dat de graven bleken te stammen uit de jongere Karolingische periode door het ontbreken van deze grafgiften. In de christelijke Karolingische tijd was het verboden om giften bij de overledenen te begraven.

Vijftien inhumatiegraven zijn opgegraven, allemaal oost-west gesitueerd, gedateerd uit de achtste en negende eeuw, de tijd van het massaal bekeken tot het Christendom. Van bijna alle graven zijn de afdrukken van de omkisting en silhouetten van de overledenen terug gevonden. Van een aantal overledenen zijn tandglazuurkapsels en botresten geborgen die voor fysisch-anthropologisch onderzoek naar de Universiteit van Amsterdam zijn overgebracht. Gezien de geringe oppervlakte van de bouwput ± 400 m² en de grondverstoringen door bebouwing in 1911 is het aannemelijk dat het grafveld groter is geweest en gedurende langere tijd heeft gefunctioneerd.

De vondst van de begravingen is uniek omdat de merkwaardige situatie zich voordoet dat het tot op heden nog niet gelukt is een begraafplaats uit de tijd van Willibrord en Karel de Grote op het Brabantse platteland te lokaliseren. Waarom zijn de doden uit de periode van de kerstening van Brabant zoek? Wetenschappers hebben geen antwoord. De graven van Mierlo zijn de eerste Karolingische graven van het platteland in Noord-Brabant en een van de weinige in Nederland. Het kan betekenen dat Mierlo in de Karolingische tijd een bijzondere plaats was.

Mierlo, 13 januari 2010

